

Lieta C-280/22**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar
Tiesas Reglamenta 98. panta 1. punktu****Iesniegšanas datums:**

2022. gada 25. aprīlis

Iesniedzējtiesa:

Raad van State (Beļģija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2022. gada 8. aprīlis

Prasītājas:

1. *VZW KINDERRECHTENCOALITIE VLAANDEREN*
2. *VZW LIGA VOOR MENSENRECHTEN*

Atbildētāja:

Beļģijas valsts

Pamatlietas priekšmets

Prasības pieteikumā tiek lūgts atcelt *Koninklijk besluit van 10 december 2019 tot wijziging van het koninklijk besluit van 25 maart 2003 betreffende de identiteitskaarten en het koninklijk besluit van 19 april 2014 aangaande de identiteitskaarten afgegeven door de consulaire beroepsposten* (Karaļa 2019. gada 10. decembra dekrēts, ar ko groza Karaļa 2003. gada 25. marta Dekrētu par personas apliecībām un Karaļa 2014. gada 19. aprīļa Dekrētu par konsulāro pārstāvniecību izsniegtajām personas apliecībām).

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un juridiskais pamats

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu attiecas uz Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2019/1157 (2019. gada 20. jūnijs) par Savienības pilsoņu personas apliecību un Savienības pilsoņiem un viņu ģimenes locekļiem, kuri izmanto tiesības brīvi pārvietoties, izsniegto uzturēšanās dokumentu drošības uzlabošanu 3. panta 5. un 6. punkta, kā arī 14. panta, skatot tos kopsakarā ar Komisijas

Īstenošanas lēmumu C(2018) 7767 (2018. gada 30. novembris), ar ko nosaka tehniskās specifikācijas trešo valstu valstspiederīgo uzturēšanās atļauju vienotai formai un atceļ Lēmumu C(2002) 3069, spēkā esamību. Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu juridiskais pamats ir LESD 267. panta pirmās daļas b) apakšpunkts.

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2019/1157 (2019. gada 20. jūnijs) par Savienības pilsoņu personas apliecību un Savienības pilsoņiem un viņu ģimenes locekļiem, kuri izmanto tiesības brīvi pārvietoties, izsniegto uzturēšanās dokumentu drošības uzlabošanu 3. panta 5. un 6. punkts, kā arī 14. pants, skatot tos kopsakarā ar Komisijas Īstenošanas lēmumu C(2018) 7767 (2018. gada 30. novembris), ar ko nosaka tehniskās specifikācijas trešo valstu valstspiederīgo uzturēšanās atļauju vienotai formai un atceļ Lēmumu C(2002) 3069, ir spēkā un saderīgi ar LESD 16. pantu un, attiecībā uz 3. panta 5. un 6. punktu, saderīgi ar LESD 21. pantu, kā arī ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7., 8. un 52. pantu, skatot tos kopsakarā ar:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK 1., 2., 3., 4., 5., 6., 9., 25., 32., 35. un 36. pantu,

- Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2016/680 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, ko veic kompetentās iestādes, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus vai sauktu pie atbildības par tiem vai izpildītu kriminālsodus, un par šādu datu brīvu apriti, ar ko atceļ Padomes Pamatlēmumu 2008/977/TI, 1., 2., 3., 4., 8., 9., 10., 27. un 28. pantu, un

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2018/1725 (2018. gada 23. oktobris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un par šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Lēmumu Nr. 1247/2002/EK, 1., 2., 3., 4., 5., 10., 28. un 42. pantu,

ciktāl, ka Regulas (ES) 2019/1157 3. panta 5. un 6. punktā ir noteikts, ka apliecības turētāja divi pirkstu nospiedumi sadarbspējīgos digitālos formātos tiek glabāti datu nesējā, kas ir iestrādāts personas apliecībā,

un ka Regulas 2019/1157 3. panta 5. un 6. punktā, kā arī 14. pantā, skatot tos kopsakarā ar Komisijas Īstenošanas lēmuma C(2018) 7767 (2018. gada 30. novembris) III pielikumu, ir noteikts, ka pirkstu nospiedumu dati 2. panta a) un c) punktā minētajās personas apliecībās un uzturēšanās dokumentos ir jāglabā tā, ka pirkstu nospiedumu digitālais attēls tiek saglabāts elektroniskā

mikroshēmā, kurā ir izmantota *RFID* tehnoloģija un kuru var nolasīt bezvadu/bezkontakta veidā?

Atbilstošās Savienības tiesību normas

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/1157 (2019. gada 20. jūnijs) par Savienības pilsoņu personas apliecību un Savienības pilsoņiem un viņu ģimenes locekļiem, kuri izmanto tiesības brīvi pārvietoties, izsniegto uzturēšanās dokumentu drošības uzlabošanu (turpmāk tekstā – “Regula 2019/1157”), it īpaši 3. panta 5. un 6. punkts, kā arī 14. pants

Komisijas Īstenošanas lēmums C(2018) 7767, ar ko nosaka tehniskās specifikācijas trešo valstu valstspiederīgo uzturēšanās atļauju vienotai formai un atceļ Lēmumu C(2002) 3069

Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencija (turpmāk tekstā – “ECPAK”), it īpaši 8. pants

Eiropas Savienības Pamattiesību harta (turpmāk tekstā – “Harta”), it īpaši 7., 8. un 52. pants

Konvencija par bērna tiesībām, it īpaši 3., 8. un 16. pants

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (turpmāk tekstā – “Regula 2016/679”), it īpaši 1., 2., 3., 4., 5., 9., 25., 32., 35. un 36. pants

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/680 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, ko veic kompetentās iestādes, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus vai sauktu pie atbildības par tiem vai izpildītu kriminālsodus, un par šādu datu brīvu apriti, ar ko atceļ Padomes Pamatlēmumu 2008/977/TI (turpmāk tekstā – “Direktīva 2016/680”), it īpaši 1., 2., 3., 4., 5., 8., 9., 10., 27., 28. un 29. pants

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1725 (2018. gada 23. oktobris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un par šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Lēmumu Nr. 1247/2002/EK (turpmāk tekstā – “Regula 2018/1725”), it īpaši 1., 3., 4., 5., 10. un 42. pants

Atbilstošās valsts tiesību normas

Wet van 25 november 2018 houdende diverse bepalingen met betrekking tot het Rijksregister en de bevolkingsregisters (2018. gada 25. novembra Likums par dažādiem noteikumiem attiecībā uz valsts reģistru un iedzīvotāju reģistriem, turpmāk tekstā – “2018. gada 25. novembra likums”), it īpaši 27. pants

Wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten (1991. gada 19. jūlija Likums par iedzīvotāju reģistriem, personas apliecībām, ārvalstnieku kartēm un uzturēšanās dokumentiem, turpmāk tekstā – “1991. gada 19. jūlija likums”), it īpaši 6. pants

Koninklijk besluit van 10 december 2019 tot wijziging van het koninklijk besluit van 25 maart 2003 betreffende de identiteitskaarten en het koninklijk besluit van 19 april 2014 aangaande de identiteitskaarten afgegeven door de consulaire beroepsposten (Karaļa 2019. gada 10. decembra Dekrēts, ar ko groza Karaļa 2003. gada 25. marta Dekrētu par personas apliecībām un Karaļa 2014. gada 19. aprīļa Dekrētu par konsulāro pārstāvniecību izsniegtajām personas apliecībām, turpmāk tekstā – “apstrīdētais Karaļa dekrēts”), it īpaši 4. un 5. pants

Koninklijk besluit van 25 maart 2003 betreffende de identiteitskaarten (Karaļa 2003. gada 25. marta Dekrēts par personas apliecībām, turpmāk tekstā – “Karaļa 2003. gada 25. marta dekrēts”)

Grondwet (Konstitūcija), it īpaši 10., 11., 22., 22.bis, 33., 37., 105., 108. un 159. pants

Wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens (2018. gada 30. jūlija Likums par fizisko personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, turpmāk tekstā – “2018. gada 30. jūlija likums”), it īpaši 2., 4., 5., 26., 27., 28., 30., 31., 32., 33., 34., 58., 59. un 60. pants

Atbilstošā valsts judikatūra

Grondwettelijk hof (Konstitucionālā tiesa, Beļģija), 2021. gada 14. janvāra Lēmums Nr. 2/2021

Atbilstošā Savienības judikatūra

Spriedums, 2005. gada 6. decembris, C-461/03, *Gaston Schul Douane-expediteur*, EU:C:2005:742

Lieta C-61/22, kas pašlaik tiek izskatīta Tiesā

Īss pamatlietas faktisko apstākļu un tiesvedības izklāsts

- 1 Ar prasību, kas celta 2020. gada 18. februārī, tiek lūgts atcelt apstrīdēto Karaļa dekrētu.
- 2 Regulā 2019/1157 ir noteikts, ka personas apliecībās ir jābūt iestrādātam īpaši drošam datu nesējam, kas ietver apliecības turētāja sejas attēlu un divus pirkstu

nospiedumus sadarbspējīgos digitālos formātos. Biometrisko identifikatoru ieguvei dalībvalstis piemēro tehniskās specifikācijas, kas noteiktas ar Komisijas Īstenošanas lēmumu C(2018) 7767 (3. panta 5. punkts). Datu nesējam ir jābūt pietiekami ietilpīgam un spējīgam garantēt bezkontakta veidā pieejamo datu integritāti, autentiskumu un konfidencialitāti. Dalībvalstis apmainās ar informāciju, kas nepieciešama, lai autentificētu datu nesēju un piekļūtu biometriskajiem datiem un pārbaudītu tos (3. panta 6. punkts). Komisija nosaka papildu tehniskās specifikācijas, lai attiecīgā gadījumā nodrošinātu personas apliecību un uzturēšanās dokumentu atbilstību turpmākiem minimālajiem drošības standartiem (14. pants). Regulu 2019/1157 piemēro no 2021. gada 2. augusta (16. pants).

- 3 Ar 2018. gada 25. novembra likumu tika grozīts 1991. gada 19. jūlija likums. It īpaši ar 2018. gada 25. novembra likuma 27. pantu tika grozīts 1991. gada 19. jūlija likuma 6. pants. Tādējādi 6. panta 2. punkta 3. apakšpunkts tika papildināts ar noteikumu, ka personas apliecībā un ārvalstnieka kartē ir jāiekļauj arī šādi elektroniski nolasāmi personas dati: apliecības turētāja kreisās un labās rokas rādītājpirksta nospieduma digitālais attēls vai, invaliditātes vai nepiemērotības gadījumā, katras rokas cita pirksta nospiedums. Karalis nosaka prasības pirkstu nospiedumu digitālā attēla iegūšanai un tās kārtību. Par 2018. gada 25. novembra likuma 27. pantu *Grondwettelijk Hof* tika iesniegtas piecas atcelšanas sūdzības, turklāt vienu no tām ir iesniegusi otrā prasītāja šajā lietā. Šīs sūdzības tika noraidītas ar 2021. gada 14. janvāra spriedumu Nr. 2/2021.
- 4 Ar apstrīdēto Karaļa dekrētu tiek īstenota Regula 2019/1157 un 2018. gada 25. novembra likums. Ar apstrīdētā Karaļa dekrēta 4. pantu ir grozīts Karaļa 2003. gada 25. marta dekrēta 3. pants. Šī dekrēta 3. panta 1. punktā ir noteikts, ka personas apliecībā ir iestrādātas divas elektroniskas mikroshēmas un divdimensiju svītrkods. Jaunajā 3. panta 5. punktā cita starpā ir paredzēts, ka pirkstu nospiedumus digitalizē pēc pašvaldības iestādes iniciatīvas, izmantojot *ad hoc* sensorus, un šo nospiedumu digitālo attēlu, izmantojot valsts reģistra pakalpojumus, drošā veidā nosūta personas apliecības izgatavotājam elektroniskai iekļaušanai personas apliecībā. Ar apstrīdētā Karaļa dekrēta 5. pantu Karaļa 2003. gada 25. marta dekrētā ir iekļauts 3/1. pants, kas ir formulēts šādi:

“3/1. pants – Kad personas apliecības vai ārvalstnieka kartes turētājs ierodas savā pašvaldībā – vispirms, lai izgatavotu pamatdokumentu saskaņā ar 3. panta 3. punktu, un pēc tam, lai saņemtu šo personas apliecību/karti, – pašvaldības darbinieks pirms personas apliecības/kartes izsniegšanas pārbauda, vai persona, kas ir ieradusies, patiešām ir personas apliecības vai ārvalstnieka kartes turētājs, it īpaši vizuāli salīdzinot seju un fotogrāfiju un salīdzinot personas pirkstu nospiedumus ar pirkstu nospiedumiem, kas atrodami personas apliecībā/kartē, ciktāl tie ir saglabāti. Šābu gadījumā par personas apliecības vai kartes turētāja identitāti, personas apliecība/karte netiek izsniegta, kamēr nav pārlicības par turētāja identitāti.”

Pamatlietas pušu galvenie argumenti

- 5 Ar abiem pamatiem, kas ir izvirzīti par apstrīdētā Karaļa dekrēta 4. pantu un, ciktāl tas attiecas uz pirmo pamatu, par šī dekrēta 5. pantu, prasītājas apgalvo, ka ir pārkāpts ECPAK 8. pants, Hartas 7., 8. un 52. pants, Konvencijas par bērna tiesībām 3., 8. un 16. pants, Konstitūcijas 10., 11., 22., 22.*bis*, 33., 37., 105., 108. un 159. pants, Regulas 2016/679 1., 2., 3., 4., 5., 9., 25., 32., 35. un 36. pants, Direktīvas 2016/680 1., 2., 3., 4., 5., 8., 9., 10., 27., 28. un 29. pants, 2018. gada 30. jūlija likuma 2., 4., 5., 26., 27., 28., 30., 31., 32., 33., 34., 58., 59. un 60. pants, Regulas 2018/1725 1., 3., 4., 5., 10. un 42. pants, kā arī formālās prasības, kas ir būtiskas vai kuru neievērošana izraisa spēkā neesamību, “it īpaši apstrīdētā dekrēta nepieciešamā juridiskā pamata neesamību”.
- 6 Ar pirmo pamatu prasītājas būtībā iebilst, ka apstrīdētais Karaļa dekrēts ir balstīts uz Regulu 2019/1157 (pirmā daļa) un 2018. gada 25. novembra likuma 6. pantu (otrā daļa), taču tie neesot uzskatāmi par atbilstošu apstrīdētā dekrēta juridisko pamatu. Proti, gan Regula 2019/1157, gan 2018. gada 25. novembra likuma 6. pants ietverot nesamērīgu iejaušanos “tiesībās uz privātās dzīves neaizskaramību”. Turklāt ar savu otro pamatu prasītājas būtībā apgalvo, ka apstrīdētā Karaļa dekrēta pamatā ir Regula 2019/1157, taču tā neesot atbilstošs apstrīdētā dekrēta juridiskais pamats. Ar šo regulu tiek pārkāptas tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību tādējādi, ka ar to netiekot nodrošināta apstrādāto pirkstu nospiedumu datu integritāte un konfidencialitāte.

Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pamatojuma izklāsts

- 7 Ar pirmo un otro pamatu tiek apgalvots, ka Regula 2019/1157 ir spēkā neesoša, kā rezultātā apstrīdētajam Karaļa dekrētam nav juridiska pamata.
- 8 Tā kā Eiropas Savienības Tiesai, nevis valsts tiesai, principā ir kompetence lemt par Savienības tiesību aktu iespējamo spēkā neesamību, iesniedzējtiesa uzdod Tiesai iepriekš formulēto jautājumu.
- 9 Iesniedzējtiesa uzsver, ka prasītājas ir norādījušas, ka līdzīgs jautājums ir uzdots lietā C-61/22, kas pašlaik tiek izskatīta Tiesā.